

Ölüm Kokuyordu Ayrılık

– Hüseyin Yanmaz · 30 Eylül 2011

Mutsuzluğun dikenlerinde yürüdüm
Buram buram ayrılık kokuyordu,

Ben hasret özlem ayrılık derken
Ayaklarımı okşuyordu dikenleri,

Dolanıp durdum gün boyu
İçimdeki hüznle
Yedi bitirdi benliğimi,

Sensiz yaşamak ölmekti sanki bana
Boynuma doladım hüznlerimi,

Gülmeyi unuttum sensiz
Ne gecem gece nede gündüzüm,

Karanlığı kovalayan şafak
Yalnızlığımı anlatıyordu sanki geceye,

Gizli gizli ağlıyordu gözlerim
Seni anlatıyordum kendi kendime,

Ben hayalini kurarken
Gökte düşen yağmur taneleri
Sessizce değişirdi pencereye,

Yansıyordu yüzüme kaybolmuş hayallerim
Ölüm kokuyordu ayrılık
Ayrı bir dünyadaymışım gibi,

Yüreğim acı çekerken
Kalbimde yine sen vardın
Unutamadın asla seni...
Hüseyin Yanmaz
30/09/2011